

Sygn. akt I ACa 253/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Magdalena Natalia Pankowicz
Sędziowie	:	SA Piotr Sławomir Niedzielak SO del. Grażyna Wołosowicz (spr.)
Protokolant	:	Sylwia Radek-Łuksza

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2018 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa **O. W.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zadośćuczynienie, odszkodowanie i ustalenie

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce

z dnia 10 stycznia 2018 r. sygn. akt I C 45/17

I. zmienia zaskarżony wyrok:

a) **w punkcie 2 w ten sposób, że zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki O. W. kwotę 24.930 (dwadzieścia cztery tysiące dziewięćset trzydzieści) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty;**

b) **w punkcie 5 o tyle, że nakazuje pobrać kwotę 3.310,60 zł;**

c) **w punkcie 6 w ten sposób, że go uchyla;**

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki 1.813 zł tytułem zwrotu kosztów instancji odwoławczej.

(...)

Sygn. akt IA Ca 253/18

UZASADNIENIE

Powódka O. W. wnosila o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. – w związku z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 30 września 2015r., w wyniku którego doznała uszkodzeń ciała zażądała zasądzenia na swoją rzecz: zadośćuczynienia za doznałą krzywdę w wysokości 100.000,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 lutego 2016 r. do dnia zapłaty, odszkodowania w wysokości 24.930 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz ustalenia odpowiedzialności na przyszłość strony pozwanej wobec powódki za skutki wypadku z dnia 30 września 2015r.

W uzasadnieniu pozwu przyznano, że w następstwie zgłoszenia szkody jakiej doznała powódka mająca w dacie zdarzenia 2 lata, powódka otrzymała zadośćuczynienie w kwocie 107.000 zł i kwotę 750 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Jednak obie kwoty strona powodowa oceniła jako nieadekwatne do rozmiaru krzywdy doznanej w wypadku drogowym, a mając na uwadze zakres obrażeń, opisane pobyty w szpitalu, odbyte rehabilitacje, w tym rehabilitacje w prywatnej placówce uzasadniają dochodzenie kwot wskazanych w pozwie i ustalenie odpowiedzialności na przyszłość, bowiem nie można w chwili obecnej wykluczyć pogorszenia się stanu zdrowia powódki w przyszłości.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. nie kwestionując co do zasady swojej odpowiedzialności wynikającej z zawartej ze sprawcą zdarzenia drogowego umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, wnosil o oddalenie powództwa w całości.

Wyrokiem z dnia 10 stycznia 2018 roku Sąd Okręgowy w Ostrołęce: zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki O. W. tytułem zadośćuczynienia kwotę 42.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 lutego 2016 r. do dnia zapłaty; w pozostałej części powództwo o zadośćuczynienie oddalił (punkt 1.); zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki O. W. tytułem odszkodowania kwotę 15.670 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty; w pozostałej części powództwo o odszkodowanie oddalił (punkt 2.); oddalił powództwo w zakresie ustalenia odpowiedzialności na przyszłość (punkt 3.); koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie zniósł (punkt 4.); nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Ostrołęce od pozwanego (...) S.A. w W. w kwotę 2.908,50 zł tytułem częściowej opłaty sądowej od pozwu (punkt 5.); nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Ostrołęce od powódki O. W. kwotę 95,12 zł tytułem kosztów wynagrodzenia biegłego tymczasowo pokrytych ze Skarbu Państwa (punkt 6.).

Z ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy wynikało, że w dniu 30 września 2015 r. powódka była uczestnikiem wypadku komunikacyjnego. Pojazd sprawcy wypadku w dacie zdarzenia posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S. A. w W..

Bezpośrednio po wypadku powódka została przetransportowana w stanie ciężkim do (...) w O., a następnie w tym samym dniu przewieziona do (...) w W. w którym przebywała początkowo na Oddziale Intensywnej Terapii, a następnie do 13 listopada 2015r. na Oddziale Neurochirurgii z Pododdziałem Neurologii. Powódkę w trybie pilnym zakwalifikowano do leczenia operacyjnego. W dniu 1 października 2015 r. przeprowadzono u niej zabieg kraniotomii przystrzałkowej prawostronnej oraz usunięcie krwiaka. Podczas pobytu w szpitalu powódka była operowana także ze względu na niedowład połowiczny lewostronny oraz intensywnie rehabilitowana.

Dalsze kontynuowanie leczenia w celu usprawnienia powódki prowadzone było w (...)w K.. Pierwszy turnus rehabilitacyjny odbył się w dniach od 7 lutego 2016r. do 19 marca 2016r. Celem rehabilitacji było zmniejszenie wzmoczonego napięcia mięśniowego w obrębie kończyn lewych, zwiększenie kontroli postulanej, wzmocnienie mięśni tułowia, reedukacja wzorca chodu oraz aktywizacją lewej kończyny górnej do czynności dnia codziennego i zabawy. Powódka została zaopatrzona w ortezy blokujące zgięcie podszwowe i chodzenie na palcach, przeszła konsultację pediatryczną i neurologiczną. W okresie od 8 maja 2016r. do 21 maja 2016r. powódka odbyła kolejny turnus rehabilitacyjny w (...)w K.. W trakcie terapii przeprowadzono 20 godzin rehabilitacji funkcjonalnej, 4 godziny terapii

w wodzie, 10 godzin zajęć z logopedą oraz 4 godziny diagnostyki. W wyniku przeprowadzonej rehabilitacji nastąpiła poprawa w stanie zdrowia powódki, nastąpiła poprawa równowagi, częstsze używanie lewej kończyny górnej podczas zabaw i czynności dnia codziennego. W okresie od 18 września 2016r. do 22 września 2016r. powódka odbyła kolejny trzeci turnus rehabilitacyjny w (...) w K. podczas którego kontynuowano rehabilitację i zajęcia logopedyczne. W wyniku przeprowadzonej terapii uzyskano wzmocnienie mięśni tułowia i poprawę kontroli posturalnej podczas chodu i wykonywania ćwiczeń:

W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany (...) S.A. wypłacił na rzecz powódki łącznie kwotę 107.500 zł z tytułu zadośćuczynienia oraz kwotę 750 zł z tytułu zwrotu kosztów leczenia.

Sąd I instancji wskazywał, że pozwany nie kwestionując co do zasady swojej odpowiedzialności wynikającej z zawartej ze sprawcą zdarzenia drogowego umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, podnosił, iż dokonał wypłaty na rzecz powódki kwoty 107 500 zł. tytułem zadośćuczynienia. W ocenie pozwanego kwota wypłacona powódce w całości wyczerpuje jej roszczenia o zadośćuczynienie. Odnośnie odszkodowania podniósł, że powódka nie udowodniła, iż poniosła koszty rehabilitacji w prywatnej placówce oraz, że były one celowe i pozostają w związku z obrażeniami ciała w następstwie wypadku.

Sąd I instancji w toku postępowania przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii dr n. med. T. P.. Biegła po bezpośrednim badaniu poszkodowanej oraz na podstawie obszernej dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach sprawy potwierdziła, iż skutkiem wypadku z dnia 30 września 2015r. był ciężki uraz czaszkowo-mózgowy płata czołowego prawego z krwiakiem i niedowładem połowicznym lewostronnym, krwawienie podpajęczynówkowe, złamanie prawej kości ciemieniowej z wgnieceniem i rozerwaniem opony twardej w miejscu wgniecenia i rozejściem szwu strzałkowego. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki związany z doznanymi obrażeniami, oceniany wg tabeli załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania, biegła określiła na łącznym poziomie 40% (w zakresie urazu głowy w wysokości 5% oraz w zakresie niedowładów połowicznych lub niedowładów kończyn dolnych, niedostateczności precyzji ruchów w wysokości 35%). Odpowiadając na tezę dowodową w zakresie zakończenia procesu leczenia i rokowań na przyszłość biegła w swojej specjalności stwierdziła, że proces leczenia nie został zakończony, powódka wymaga dalszej rehabilitacji, której efekt końcowy nie jest możliwy do przewidzenia. Biegła nie wykluczyła również, że w przyszłości może rozwinąć się padaczka pourazowa. Z powodu utrzymującego się niedowładów kończyn lewych (obecnie powódka zapomina, że ma lewą kończynę górną w trakcie zabawy i wykonywania czynności w czasie zabawy) będzie wymagała stałej rehabilitacji a efekt końcowy jest trudny do przewidzenia.

Sąd Okręgowy dopuścił również dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rehabilitacji medycznej dr n. med. S. M., która również wskazała, że z uwagi na obecność niedowładów połowicznych lewostronnych i zaburzenia chodu powódka wymaga kontynuacji zabiegów rehabilitacyjnych. Biegła stwierdziła również, że proces rehabilitacyjny nie został jeszcze zakończony. Powódka nadal potrzebuje zabiegów rehabilitacyjnych, a ich brak może utrwalić nieprawidłowe wzorce ruchowe, które spowodują ograniczenie ruchomości i bóle stawów kończyn dolnych, będą zaburzać statykę kręgosłupa i kończyn dolnych. Rokowania dotyczące powrotu powódki do zdrowia biegła z dziedziny rehabilitacji medycznej oceniła jako dobre przy stosowaniu regularnej rehabilitacji. A z uwagi na wiek poszkodowanej i duże zdolności regeneracyjne w tak młodym wieku wyprowadziła twierdzenie, że stan zdrowia powódki ulegnie w przyszłości poprawie.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Sąd Okręgowy uznał, że powództwo o zapłatę zadośćuczynienia i odszkodowania w świetle uregulowań zawartych w art. 444 i 445 k.c. oraz wskazań judykatury było zasadne częściowo

Ustalając zakres krzywdy powódki, Sąd I instancji miał na względzie, iż doznane przez małoletnią obrażenia skutkowały długotrwałą hospitalizacją i powtarzaną rehabilitacją, skutkującymi przywracaniem u powódki funkcji samodzielnego poruszania się. Wskazywał, że niewątpliwie obrażenia i późniejsze zabiegi były dla powódki źródłem

cierpień fizycznych i trudnych przeżyć, których jako małe dziecko nie potrafiła wyartykułować. Wprawdzie poczynione zabiegi i rehabilitacja znacznie usprawniły stan zdrowia powódki, ale pewne ułomności pozostały, które odpowiednio rehabilitowane rokują poprawę. U powódki na dzień dzisiejszy po dwóch latach od zdarzenia dalej występuje niedowład lewej ręki, przedmioty które bierze w lewą rękę podtrzymuje prawą ręką, i w mniejszym zakresie niedowład lewej kończyny dolnej. Podkreślał, że jak wynika z opinii biegłej neurolog, obecnie stan zdrowia małoletniej jest związany wyłącznie z obrażeniami jakich doznała w przedmiotowym wypadku. Według ww. biegłej proces leczenia nie został ukończony wymaga dalszej kontroli w Poradni Neurologicznej i Rehabilitacyjnej w przyszłości mogą się ujawnić dalsze skutki wypadku. Obecne deficyty neurologiczne mogą spowodować skrzywienie i dolegliwości bólowe kręgosłupa w skutek nieprawidłowego obciążenia. Ale przy stosowaniu regularnej rehabilitacji rokowania powódki do powrotu do zdrowia są dobre i można przypuszczać, że stan zdrowia dziewczynki ulegnie w przyszłości poprawie pod warunkiem odpowiednio prowadzonego leczenia rehabilitacyjnego.

W ocenie Sądu Okręgowego, ustalone w sprawie okoliczności przemawiały za przyznaniem powódce kwoty 150.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego.. Określając wysokość zadośćuczynienia Sąd I instancji miał na względzie młody wiek poszkodowanej, który jak wskazuje biegła o specjalności rehabilitacji medycznej daje szansę i pozytywne rokowania na przyszłość. Natomiast mając na względzie wypłaconą do tej pory przez pozwanego kwotę zadośćuczynienia w wysokości 107.500zł zasądzeniu podlegała kwota 42.500 zł. W ocenie Sadu Okręgowego kwota zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę w podanej powyżej wysokości jest w pełni adekwatna do rozmiarów szkody niemajątkowej, a żądanie dalej idące ocenił jako wygórowane. O odsetkach od zadośćuczynienia rozstrzygnął zgodnie z art. 481 k.c.

Powódka wniosła również o zasądzenie odszkodowania w związku z poniesionymi kosztami rehabilitacji prywatnej w (...)w K. w łącznej wysokości 24.930zł.

Odnosząc się do tego roszczenia, Sąd I instancji wywodził, że w przypadku uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia art. 444 § 1 k.c. stanowi, że naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty związane z pokryciem strat materialnych i kosztów leczenia. Odszkodowanie przewidziane w art. 444 § 1 k.c., obejmuje wszelkie wydatki (koszty) pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, jeżeli są konieczne (niezbędne) i celowe. Nie podzielił stanowiska pozwanego, że brak było podstaw do korzystania przez powódkę z prywatnej rehabilitacji zamiast rehabilitacji w ramach publicznej służby zdrowia. W ocenie Sądu Okręgowego nie można odbierać poszkodowanemu możliwości wyboru w jakim systemie korzysta z pomocy medycznej (z nieodpłatnych środków publicznych czy z leczenia i rehabilitacji w placówkach odpłatnych prywatnych). Wybór jeżeli jest motywowany szybką dostępnością usługi medycznej, jej fachowością, jest uzasadniony medycznie i przywraca sprawność organizmu, a koszty są udokumentowane to brak podstaw do odmowy ich uwzględnienia w formie odszkodowania (zwrotu kosztów i wydatków). Zwłaszcza, że szybkość prywatnej usługi rehabilitacyjnej w stanie faktycznym niniejszej sprawy, mając na uwadze wiek poszkodowanej, potrzebę wykorzystania faktu, że młody organizm najsprawniej się rehabilituje, uzasadniało słuszność decyzji rodziców małoletniej. Wywodził, że z opinii biegłej – rehabilitanta wynikało, przeprowadzenie rehabilitacji w prywatnej placówce było zasadne, obejmowało kompleksową opiekę lekarską, fizjoterapeutyczną i logopedyczną, przyniosło stopniową poprawę funkcjonalną powódki polegającą na zaktywizowaniu w większym stopniu kończyny górnej lewej oraz poprawie estetyki chodu.

Mając jednak na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd Okręgowy stwierdził, iż powódka nie sprostала w tym zakresie obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c., który ciężar udowodnienia faktu nakłada na osobę, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powódka udowodniła konieczność skorzystania z odpłatnych usług medycznych, ale nie wykazała, że koszty których dochodzi zostały w całości w rzeczywistości pokryte przez przedstawicieli ustawowych. Wskazał, że z pewnością może stwierdzić, że faktury wystawione przez (...) w K. na kwoty: 12.210 zł, 1.260 zł i 2.200 zł zostały zapłacone, bowiem na fakturach mamy potwierdzenie, że zapłacono je przelewem. Suma tych kwot udokumentowanych jako rzeczywiście poniesione została uwzględniona w rozstrzygnięciu sądowym. Co do pozostałych zaś kwot powództwo zostało oddalone. Stwierdził, że powódka udowodniła swoje roszczenie z tytułu

żądania zwrotu wydatków jedynie w zakresie kwoty 15 670 złotych, przedkładając na tę okoliczność faktury z adnotacją usługodawcy, że zostały zapłacone.

Odnosząc się do żądania ustalenia odpowiedzialności na przyszłość - stwierdził jego niezasadność Wskazał, że uzasadniając żądanie w tym zakresie strona powodowa lakonicznie stwierdziła, że opiera je na treści art. 189 k.p.c., z uwagi na to, że istnieje ryzyko pogorszenia w przyszłości stanu zdrowia powódki, których nie można przewidzieć w chwili obecnej. Takie uzasadnienie żądania uznał za nie wystarczające do przyjęcia istnienia interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c.

Wprawdzie zarówno biegła neurolog, jak i biegła z zakresu rehabilitacji stwierdziły, że proces leczenia powódki nie został ukończony, wymaga dalszej kontroli w Poradni Neurologicznej i Rehabilitacyjnej, a w przyszłości mogą ujawnić się dalsze skutki wypadku, ale nie jest to wystarczające dla przypisania pozwanemu odpowiedzialności na przyszłość.

Końcowo, Sąd Okręgowy wskazał, że orzeczenie o kosztach postępowania zawarte w wyroku znajdowało podstawę prawną w treści art. 100 k.p.c. oraz art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 10 stycznia 2018 roku wniosła powódka O. W., która zaskarżyła ww. wyrok w części tj. w punkcie 2 w części oddalającej powództwo o zwrot kosztów leczenia ponad kwotę 15 670 zł tj. co do kwoty 9 260 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, a ponadto co do punktu 4,5 i 6 wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzuciła naruszenie:

1. przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

- **art 6 k.c. w związku z art. 444 § 1 k.c. poprzez ich błędną wykładnię, polegającą na uznaniu, że w przypadku kwestionowania przez stronę pozwaną wartości dowodowej dokumentów - faktur przedłożonych na poparcie roszczeń odszkodowawczych, to powódka winna była przedłożyć dodatkową dokumentację celem odparcia zarzutu strony pozwanej, podczas gdy z ogólnej zasady sformułowanej w treści art. 6 k.c. wynika, że to strona która podnosi określoną okoliczność winna przedłożyć stosowne dowody na jej poparcie, co w konsekwencji doprowadziło do oddalenia powództwa co do kwoty 9.260,00 zł;**

2. przepisów postępowania, a mianowicie;

- **art. 223 § 1k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów, co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia, że przedłożona przez powódkę dokumentacja nie potwierdza wygenerowania po jej stronie kosztów leczenia w żądanej wysokości, pomimo, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego (faktur jak również dokumentacji medycznej) wprost wynika, że powódka odbyła 3 turnusy rehabilitacyjne, których koszt wyniósł 24.930,00 zł, i na skutek czego oddalił powództwo co do kwoty 9.260,00 zł.**

Wskazując na powyższe, wnosila o :

- 1. zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 2. poprzez uwzględnienie powództwa w zakresie odszkodowania w całości i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda dalszej kwoty 9.260,00 zł tytułem odszkodowania, ponad zasądzoną kwotę 15.670, 00 zł, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 10 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty,**
- 2. zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania I instancji stosownie do wyniku sprawy,**

3. zasądzenie na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm prawem przepisanych za II instancję.

SĄD APELACYJNY USTALIŁ I ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Apelacja pozwanej była uzasadniona.

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionował co do zasady swojej odpowiedzialności za następstwa wypadku drogowego z dnia 30 września 2015 roku. Poza sporem w rozpatrywanych okolicznościach pozostawał także zakres obrażeń ciała powódki, jakich doznała w wyniku zdarzenia komunikacyjnego. Okoliczność sporną stanowiła wysokość żądanego odszkodowania. Sąd Apelacyjny podziela i uznaje za własne ustalenia i wnioski Sądu I instancji co do możliwości korzystania przez powódkę z prywatnej rehabilitacji w (...) w K., natomiast nie podziela wniosku Sądu I instancji, iż z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym, ze złożonych do akt faktur wynikało, iż powództwo dotyczące kosztów leczenia zostało wykazane przez powódkę jedynie w zakresie kwoty 15 670 złotych.

W tym kontekście podkreślenia bowiem wymaga, że do akt zostały złożone karty informacyjne z pobytu małoletniej powódki w (...) w okresie od 7 lutego 2016 roku do 19 marca 2016 roku, od 8 maja 2016 roku do 21 maja 2016 roku oraz od 18 września 2016 roku do 22 września 2016 roku, za które obecnie powódka domaga się zapłaty od pozwanego. Do akt zostały również złożone faktury wystawione przez (...)w K. na rzecz powódki O. W.: Faktura zaliczkowa (...) z dnia 15 lutego 2016 roku na kwotę 12 210 zł z adnotacją „opłacono”; Faktura Końcowa (...) z dnia 24 lutego 2016 roku za Turnus Rehabilitacyjny wraz z transportem w kresie 7 luty - 24 luty 2016r. na kwotę 10950 złotych i rozliczenie faktury zaliczkowej nr (...), w wyniku czego powódce zwrócono kwotę 1 260 zł; faktura zaliczkowa (...) z dnia 24 lutego 2016 roku za Turnus Rehabilitacyjny 13 – 25 marzec 2016 roku na kwotę 1 260 zł z adnotacją „zapłacono”; Faktura Końcowa (...) z dnia 11 marca 2016 roku za Turnus Rehabilitacyjny 6-19 marca 2016 roku na kwotę 7 200 złotych, w której nastąpiło rozliczenie Faktury zaliczkowej nr (...) z dnia 24 lutego 2016 roku na kwotę 1 260 zł, a zatem do zapłaty po potrąceniu ww. kwoty pozostała kwota 5 940 złotych w terminie do dnia 11 marca 2016 roku; faktura zaliczkowa (...) z dnia 15 marca 2016 roku za turnus rehabilitacyjny(...) na kwotę 2 200 zł oraz faktura Końcowa (...) z dnia 20 maja 2016 roku za Turnus Rehabilitacyjny 8-21 maja 2016 roku w której rozliczono Fakturę zaliczkową nr (...) w kwocie 2 200 w związku z czym do zapłaty w terminie do dnia 23 maja 2016 roku pozostała kwota 4 580 złotych (k. 137-142 akt).

Z zsumowania faktur końcowych złożonych do akt wynikało zatem, że powódka została ostatecznie obciążona za pobyt w (...)za okres 7.02-24.02.2016, 6-19.03.2016 oraz 8-21.05.2016 roku łączną kwotą 24 930 złotych dochodzoną w niniejszej sprawie. To zaś sprawia, że cała ta kwota winna być uwzględniona przez Sąd Okręgowy, skoro niewątpliwym było, iż wystawione przez (...) faktury pozostawały w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 30 września 2015 roku, a art. 444 §1 zdanie pierwsze k.c. kreuje zasadę pełnej kompensaty szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym, a naprawienie szkody obejmuje wszelkie wydatki poniesione przez poszkodowanego, w tym w związku z rehabilitacją i to bez względu na to kto faktycznie poniósł te koszty o ile nie było jego zamiarem umorzenie obowiązku zobowiązanego co w niniejszej sprawie nie zostało dowiedzione, gdyż uprawnionym do dochodzenia tych kosztów jest jedynie poszkodowany. Nie jest też wyłączone, że w sytuacjach, w których zachodzi ograniczony dostęp do usługi medycznej, za koszty celowe w rozumieniu art. 444 § 1 k.c. można uznać także koszty rehabilitacji w placówkach prywatnych.

Z uwagi na powyższe na zasadzie art. 386 §1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. Z uwagi na korektę rozstrzygnięcia w punkcie 2. Korekty wymagało także rozstrzygnięcie o kosztach procesu stosownie do art. 100 k.p.c. w zw. z art. 98 k.c., przyjmując, że powódka ostatecznie wygrała proces w 53%. Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd Apelacyjny obciążył pozwanego kwotą 3 310 zł z tytułu nieuiszczonej opłaty od pozwu, w zakresie w jakim strona pozwana przegrała proces tj. w 47%.

O kosztach postępowania za drugą instancję orzeczono w myśl art. 98 k.p.c. w zw. z art. 109 § 2 k.p.c. i § 2 pkt. 4) i § 10 ust. 1. pkt. 2) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za

czynności adwokackie (Dz. U. 2015.1800 ze zm.), kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania w sprawie oraz zasadą kosztów celowych.

(...)